

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-02512
Otsuse kuupäev 12.05.2024
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja Mobile Trade OÜ (11027195)

Tarbija nõue Lepingust taganemine ning ostu eest tasutud summa tagastamine.
589 €

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab tagastama tarbijale 589 eurot.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija leiab, et teda ei ole ostu eelselt teavitatud, et tegemist on seadmega, mis ei ole meie regiooni sobiv.

"Mulle müüdi seade, mis ei ole mõeldud meie regiooni jaoks. See on asjaolu, millest seadet ostes müüja mind ei informeeritud! Heas usus ostsin toote, mis oleks pidanud olema mõeldud Euroopa turule ja mille hilisemal remontimise vajadusel tagab see ka remonditeenuse kättesaadavuse ja seda ka üle terve Euroopa. Nüüd aga olen saanud toote, mis ei ole mõeldud Euroopa turule ja mille varuosasid ei ole saada või pruugi olla saada meie regioonis ja seeläbi ei ole tagatud ka remonditeenuse kättesaadavus. Garantii juhtumid ilmselt oleks sunnitud müüja ära lahendama tulevikus, aga enda süül tekkinud vigade remondist võib müüja vabalt keelduda, samuti võib keeruliseks osutuda selle remonditeenuse leidmine mujalt või siis võidakse selle eest küsida lisa raha, kuna varuosad on raskesti kättesaadavad. Samuti pole tagatud selle seadme remonditeenus peale garantiiaja lõppu. Seega oleksid need tekkida võivad probleemid (riskid), mida ma selle seadmega kaasa ei soovinud kindlasti osta.

Lisaks ei pruugi sellel seadmel toimida ka kõik teenused (funktsioonid), mis meie turule mõeldud telefonidel kasutusel (nt. nagu MobiilID ja eSim). Seda kinnitati mulle Samsungi klienditoe telefonilt.

Müüja pakkus mulle, et ostab seadme tagasi hinnaga 450 € või vahetab seadme emaplaadi. Minu arvates on see ebaõiglane pakkumine, mille puhul ma kannaksin põhjendamatult 139 € kahju. Telefoni emaplaadi vahetuse puhul ma kahtlen, et see sellest seadmest meie regiooni seadme teeb, sest hoolduskeskusest väideti, et teise regiooni telefonil on varuosad erinevad. Samuti ei kõla emaplaadi vahetus usaldusväärse pakkumisena ega taga ostetud seadmele tootjagarantiid. Seega

ei ole me jõudnud müüjaga ühise arusaamiseni, palun tarbijavaidluse komisjoni seisukohta antud juhtumi puhul."

Menetluse jooksul on Tarbija võtnud ka Samsungi volitatud hoolduskeskusest hinnangu ning saanud antud seisukohale kinnitust, et see seade ei sobi meie regiooni kasutamiseks.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja leiab, et Tarbijal tuleb vahetada välja seadme emaplaat ning sellisel juhul sobiks antud seade ka meie regiooni.

Tarbija selle pakkumisega nõus ei olnud.

Kaupleja ei ole menetluse jooksul tõendanud, et oleks enne ostu Tarbijale edastanud informatsiooni, et tegemist ei ole Eesti regioonis kasutatava telefoniga.

Menetluse lõpuks võttis kaupleja tagasi pakkumise, et nõustub seadmel vahetama emaplaati.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplejalt telefoni.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kaupleja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218). Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKo 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas korrektselt kauplejat puudustest.

Puuduse sisuks oli asjaolu, et telefon ei sobi Eesti regiooniga, mistõttu seda ei ole võimalik Eestis eesmärgipäraselt kasutada.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217(1) lg 2 p 1 alusel loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Lisaks eeltoodule tuleb lähtuda ka VÕS § 217(1) lg 3 p 2, mis sätestab, et asi peab olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja omase kvaliteedi ning tavaliste toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2(2) kohaselt tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Materjalidest nähtub, et tarbija on tõendanud, et kaupleja ei teavitanud teda, et telefon ei sobi Eestis kasutamiseks ning täiendavalt on tarbija Samsungi volitatud esindajalt saanud kinnituse, et telefon ei vasta regiooni nõuetele.

Komisjon märgib, et VÕS § 76 lg 1 kohaselt kohustus tuleb täita vastavalt seadusele või lepingule. VÕS § 100 näeb ette, et võlasuhtest tuleneva kohustuse rikkumiseks on sellest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine. Komisjoni hinnangul on tegemist kohustuse rikkumisega olukorras, kus Telefoni ei ole võimalik Eestis kasutada ning kaupleja ei ole eelnevalt selle osas tarbijat ka teavitanud. Tarbijal oli õigustatud ootus saada telefon, mida saab eesmärgipäraselt Eestis kasutada.

Komisjoni hinnangul on rikkumine käsitletav lepingu mittekohase täitmisena. Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbijale anti kaupleja poolt üle lepingutingimustele mittevastav asi. Kaupleja on müügilepingut oluliselt rikkunud. Kaupleja ei ole ümber lükanud tarbija väiteid ehk asjaolu, et kaupleja ei vastuta lepingutingimuste mittevastavuse osas.

VÕS § 223 lg 1 p 4 kohaselt on ostjal õigus taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist. Tarbija on põhistanud ja tõendanud, et tal esines alus lepingust taganeda.

VÕS § 189 lg 1 alusel lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/